

Zlatko Dalić

MOŽDA SAM POGRIJEŠIO ŠTO NISAM PRIHVATIO PONUDU KINEZA I ŠTO SAM OSTAO U HRVATSKOJ, NO JE LI RJEŠENJE TRČATI ZA NOVCEM?

DALIĆ: MI SREBRO SA SP-a NE ZNAMO ISKORISITITI ZA PROMOCIJU DRŽAVE!

U Zagrebu je Advent, veliki priljev stranih turista, a nigdje onih slika s dočeka. Nigdje ne piše da je ovo glavni grad doprvaka svijeta. Mi smo to srebro, smatram, slabo iskoristili, kaže izbornik

DALIĆ O POČECIMA NA KLUPI HRVATSKE U startu me bilo strah kako će me doživjeti igrači jer ja nisam faca, veliko ime, nego običan mali trener koji je svoj put sedam godina gradio u arapskom svijetu

Dražen Brajdić

U Matici hrvatskoj, našoj najstarijoj našoj kulturnoj instituciji, govorilo se o neraskidivim vezama sporta i hrvatskog identiteta. Uvodno predavanje održao je Niko Vidović, ujedno i inicijator gostovanja hrvatskog nogometnog izbornika Zlatka Dalića

Nogometni SP gledalo je više od 3,5 milijarde ljudi i takvu gledanost nemoguće je postići plaćenim marketingom. A Dalić i njegovi izabranici igrali su dopadljiv nogomet i učinili da hrvatski simboli kao što su himna, zastava i kvadratići budu prepoznatljivi u cijelom svijetu – kazao je Vidović i prepustio riječ Daliću kojem je

pitanja postavljao novinarski doajen Anton Samovojska.

A nogometni izbornik zavrjedio je Povelju zahvalnosti Matice Hrvatske kojom mu se zahvaljuje na doprinosu čuvanju i promicanju nacionalnog identiteta, temeljne svrhe bog koje je osnovana i djeluje Matica hrvatska.

Često misli da sanja

Pomalo ganut s takvim priznanjem, Dalić se ispričao što nije govornik i predavač akademske razine no to nikome u dvorani nije niti najmanje smetalo. Štoviše, tijekom svog govora zavrjedio je nekoliko gromkih aplauza.

Nogomet je učinio da Hrvatska živi kako bi živjeti trebala svaki dan. Mi smo pokazali da i mali mogu biti veliki. Naše veliko postignuće je to što smo stvorili sliku o Hrvatskoj kao o zemlji za

koju cijeli svijet navija u finalu. Ja sam posebno sretan što je prije SP-a među klincima bila jagma za dresovima Real i Barcelona, a tijekom i nakon SP-a za onim kockastim. Oni koji su mladi i ne pamte broncu iz Francuske 1998. sada imaju nove idole i ponovo žive hrvatski san.

A da bi se to postiglo postojali su i neki preduvjeti.

Nakon što sam izbornik postao slučajno, razmišljao sam što da učinim da igrači koji su u klubovima osvojili 85 trofeja imaju zajednički cilj. U startu me bilo strah kako će me doživjeti igrači jer ja nisam faca, veliko ime, nego običan mali trener koji je svoj put sedam godina gradio u arapskom svijetu. Znao ono kada se mi prije utakmice okupimo u krug i kapetan kaže "iznad svih", a mi odgovorimo "Hrvatska". Ja sam im rekao da to zapravo nije tako sve dok u duši misliš "ja pa ja". Za mene osobno presudno je bilo što sam pogodio s izborom suradnika koji znaju relacije među igračima.

I pet mjeseci nakon SP-a, Daliću se ponekad učini da samo sanja lijep san.

– Ja ni danas nisam svjestan

NAUČIO SAM NA POGREŠKAMA. KAD SAM BIO TRENER RIJEKE, NISAM SE ZNAO PONAŠATI...

što smo mi napravili, a vjerojatno neću ni cijeli život. Dok je trajao SP nisam imao pravu sliku, no sada kada pogledam neke video zapise na YouTubeu što se događalo u Hrvatskoj, ja se naježim a ponekad i plačem. Ja volim reći da su prvu utakmicu zajedno gledali samo članovi obitelji, drugu je već došao i pokojni prijatelj, treću i četvrtu zajedno je gledala cijela ulica, kasnije i cijeli kvart, a na dočeku je bila cijela država. Bilo je to najveće poslijeratno okupljanje Hrvata.

No, s obzirom na to da su izdvajanja države za sport na razini statističke pogreške (0,07 posto od BDP-a), Dalić se pribojava da će sve to ostati samo na lijepim sjećanjima.

– U Zagrebu je Advent, veliki priljev stranih turista, a nigdje one slike s dočeka. Nigdje da piše ovo je glavni grad doprvaka svijeta. Po mom mišljenju, mi smo to vrlo slabo iskoristili.

Na ovu misao energičnim pljeskom reagirao je Damir Škaro, glavni tajnik Hrvatskog kluba olimpijaca. A i on se zacijelo pita je li Dalić pogriješio kada nije prihvatio bogatu ponudu Kineza.

Nakon SP-a sam htio otići dalje, no kada sam vidio sve te emocije, svu tu ljubav naših ljudi, nisam imao pravo to napraviti. Mogle su biti ne znam kakve brojke, no nisu me štrecnule. Nisam megaloman pa sam se zapitao ima li smisla trčati za novcem. Osim toga, ja nikad neću nigdje biti sretan kao što sam sretan na mjestu hrvatskog izbornika. Vjerojatno sam pogriješio jer kakvi smo mi, vrlo brzo će sve opet biti naopako. No, ja nisam kukavica. Ipak, ako opet sve što smo postigli zanemarimo, ako će nam i dalje 10 posto ljudi određivati što ćemo raditi, tko će nam svirati i pjevati pa i igrati, onda ćemo biti u problemu.

Upravo je na tu temu bilo i jedno pitanje iz publike upućeno Daliću. Tko je ugasio mikrofon Marku Perkoviću Thompsonu na dočeku svjetskih doprvaka?

Kada samo krenuli iz Moskve za Zagreb meni su igrači rekli da žele da im se uživo pjeva "Lijepa li si", "Moja Domovina" i "Nije u šoldima sve" jer to su pjesme koje su oni tijekom Prvenstva najčešće i pjevali. Mi smo htjeli da nam ti ljudi pjevaju, a ja ne znam tko je isključio mikrofon i što je loše u tim pjesmama.

Molim Boga da me ne prebaci

Zlatko Dalić trenutačno je jedan od najpopularnijih ljudi u Hrvatskoj. A popularnost je nešto za što treba imati energije, posebice ako niste čovjek od crvenog tepiha.

Boga molim da me ne prebaci, da se ponašam kao i svi ljudi. Zovu me na sve strane, no ja idem tamo gdje me osjećaj vodi, gdje mogu ostvariti neki koristan efekt. A tek kada posjetite bolnički onkološki odjel shvatite što su istinske vrijednosti u životu.

Kako unatoč svojoj popularnosti u narodu uspijeva ostati skroman i ponizan?

Naučio sam na vlastitim pogreškama. Kad sam bio trener u Rijeci nisam se znao ponašati. Poniželo me. Počeo sam pametovati u medijima i to me lupilo po glavi. Nakon toga sam shvatio da nema euforije ni tragedije u sportu. I da je najvažnije ponašati se umjerenom.